

3302

Ung Erik och skön Karin.

Ung Erik mötte Karin sin på skogens öde stig
och sade: "vill du bliva min,
Så skall jag älska dig som maka uti nöd och lust
allt intill livets sista pust.
Trala, --la-la-----
Skön Karin rödnade och log och svarade
"välan jag älskar dig
det vet du nog,
så ömt som älskas kan.
Men om du skulle svika mig,
Den högste Guden löne dig.

Förr skola stjärnor falla ner
som ~~si~~ pärlor på vår jord
än jag dig nånsin överger
Gud höre mina ord
och straffe mig till evig tid,
om jag ej trofast blir därvid.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

3302

Min dotter sade modren ömt,

"Jag sorgen till dig bär

ung Erik haver dig förglömt

Han har en annan kär.

Det lyste första gång i dag

att det är sant försäkrar jag.

Med tårad blick och bleknad kind

steg Karin hastigt upp

och lätt som skogens unga hind

hon tar ett rysligt hopp

djupt ned i Älvens kalla våg

där hon lik vattenliljan låg.

Om trenne veckor Erik for

till kyrkan med sin brud

och inför altarrunden svor

vid alla världars Gud

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

?

3302

hann sjunka bakom bergen ner
och han fick kanske ändå mer.

Så flydde månader och år
Snart sommaren vek sin kos
och hösten kom
vår Karin var nu den enda ros
som blomnade i lundens snår
så yppigt som i blomrik vår.

En söndag satt hon hemma själv
av ljuva drömmar säll
och speglade sig i den älv
som rann förbi dess tjäll
Hon satt där ock
när modern kom helt rörd
från Herrens helgedom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

8

3302

Att Erik ej otrogen var,
det visste Karin väl
och därför alla söckendar
med liv och hågad själ
från rock till vävstol gick
att allt till julen ha i skick.

När veckan äntligt var förbi
och söndagssolen sken
flög Karin glättigt som ett bi
till täppans åkerren
och blommor plockade i hast
samt samlade en fågrig blomsterkvast.

Med denna och sin psalmbok
gick hon ~~trixx~~ sedan till Guds hus
och säkert var att Erik fick den
innän solens ljus

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4

3302

Så talte Erik ömt
och slöt skön Karin till sin barm
från hennes rosenläppar njöt
en kyss så lång och varm
och sälla voro bägge två
Till julen skulle bröllop stå,

Ur Eriks famn sig Karin slet
och hem till hyddan lopp,
på munnen brände kyssen het
och pulsen i galopp
Väl hundra slag
i hjärtat slog
för varje steg hon tog

Dock mera lugn hon blev igen,
när allt hon modren sagt
och denna med sitt "och" och "men"
sitt bifall därtill sagt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

5

3302

Att henne uti lust och nöd
med trohet älska till sin död,

Ur templet bröllopsskaran skred
med fröjdefull musik

allt efter ortens bruk och sed

men mötte så ett lik vid kyrkogården

vid kyrkogårdens gröna port

Det br^as till gravens stilla ort.

Vem är den döde, som du bär

ung Erik sporde nu

Du säkert henne minnas plär

skön Karin är det ju

som döden i förtvivlan fann

så svarade en gammal man.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

3302

Nu irrar han både dag och natt
i vanvett bygden kring
med dystra vridna anletsdrag
ej ro på jordens ring
han får i sina levnadsdar
för falsker kärlek han svurit har.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*— 7
7

3302

V I S A .

En herman så rik och stolt,
som ägde tunnor gull
och många hemmand i sitt våld
fick se en flicka huld
bland träden ensam gå
då talte han till henne så:

"Mitt vackra barn vad heter du
Säg mig ditt ljuva namn,
sätt dig här i dalens lugn
i skogens blomsterprydda fann
så skall vi talas vid
förtroligt här i enslig lund."

Mitt namn är Malin,
men jag får ej länge dröja här
ty dagens sol snart nedergår

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

8

3302

Bedraga vill jag icke dig
hör vad jag säger nu
till slottet skall jag föra dig
du bliva skall min fru
Silver, gods och gull
skall du få
långt mer än du kan förstå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

— 9

9

3302

och då skall Johan hava den,
Han är från barndomen min vän.

Vad du är barnslig, blyg och from,
som sådant pjäska kan
Din Johan vet ju ej därom
ej heller någon an,
Du skall få penningar se här
blott jag nu får vad jag begär.

O nej, o nej jag är ej fal
för penningar eller gull
de hjälpa ej för samvetskval
för spe och evig skull
Ett fredat bröst är mera värt
har jag uti katekesen lärt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

10

3302

och jag skall plocka bär
åt mor
som väntande i hyddan bor.

O, Malin, o Malin
ingen flicka så söt
som du jag sett
kom vila i mitt öppna sköt
jag beder blott om ett
Ge mig en enda liten kyss
var inte rädd, att någon lyss.

O nej , o nej
jag lovat har
att ingen kyss ge bort
förrän den dag jag skall stå brud
och det blir innan kort

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11